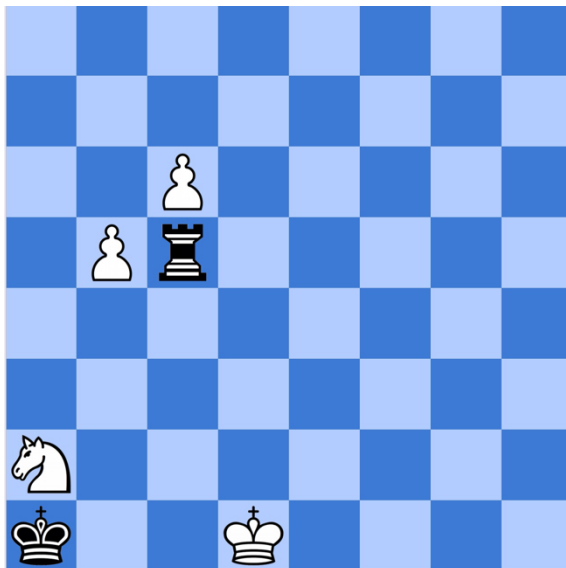

Fin de partie

Sam Shepard's allerlaatste boek "Bespieder van de eerste persoon" deed me aan Donner denken. Zijn laatste schrijfwerk. Net zo beknopt en net zo krachtig. Ook aan "Eindspel" van Samuel Beckett. "Fin de partie". Het is direct, melancholiek. Verdrietig en mooi tegelijk. Mysterieus ook. Van het werk van Beckett werd van alles gezegd, maar ook dat toneel uiteindelijk toch leuk moet zijn. Anders blijft niemand zitten. "Happy days", hoe sarcastisch en nihilistisch het ook was, bleek voor het Amerikaanse publiek als een soort lachspiegel te functioneren. Zonder humor en zonder hoop kan niemand leven. Ook Shepard lees je niet zonder optimisme, al is het maar omdat zijn kinderen dit laatste boekje met zoveel liefde hebben verzorgd.

De herfst heeft zijn intrede gedaan, de winter is op komst. De avonden zullen langer worden. Tijd voor eindspelstudie. Yochanan Afek stuurde me onlangs een variant op de studie van Saavedra. Hij had op grond van een enkele opmerking van mij begrepen dat ik dat een mooie studie vond en was zo attent om mij de studie van Mark Liburkin uit 1931 te sturen. Ik geef hem hierbij door. Om een uurtje van te genieten tijdens de komende donkere avonden.

(Wit wint)

De oplossing is 1. Pc1, waarna de twee belangrijkste mogelijkheden voor zwart zijn 1.... Txb5 en 1....Td5+. Er zit een variant bij waarin je als wit met Paard en Loper mat moet kunnen voeren. Ook iets om in de winter nog even te oefenen!

Jan Willem Duijzer